

ادارات دیگر هم در عمل فشل هستند. اداره کار، اداره راه و شهرسازی، اداره راهداری، ا بدتر از همه اداراتی مثل آب منطقه‌ای، محیط زیست، منابع طبیعی و... دست روی هرکدام بگذارید، کوه درد هستند و کاری نمی‌شود که بودجه نیست!

اولین نکته این‌جاست که اگر این کارهای نیاز به بودجه به قاعده وظیفه دولت است که پا پیش گذاشته و مشکل را حل کند چرا منتظر بودجه است. دولت مرکزی سهم شهری صنعتی و ثروت‌ساز مثل سیرجان را نمی‌دهد؟ امری که به طور مستقیم وابسته به قدرت رایزنی مسوولان سیرجانی و در راس ایشان، فرمانداری است.

با این وجود به احتمال فراوان دولت هرگز این مسوولیت را برعهده نخواهد گرفت و از مسوولان سیرجان خواهد خواست تا از توان شرکت‌های منطقه گل‌گهر استفاده نمایند.

امری که در ذات خود دارای تناقض است. زیرا توقع این است که وجود شرکت‌های یادشده، امکاناتی بر سیرجان بیفزاید. درحالی‌که اگر قرار باشد آن‌ها وظایف دولت را برعهده بگیرند، طبیعتاً در سایر مسائل ورود نخواهند کرد زیرا از دید خود، به مسوولیت اجتماعی‌شان عمل کرده‌اند.

مرکزی ندارد؟ پس چرا براینده این همه اداره برای گرداندن چرخ امور مختلفی از قبیل مرمت جاده‌ها و محیط زیست و... معادل چیزی برابر صفر باشد؟ این همه کارمند حقوق دولت را می‌گیرند که چه بشود؟ پس این میان نقش فرماندار بری چانه زنی با استانداری و وزارت کشور و گرفتن بودجه برای انجام پروژه‌های عمرانی چیست؟ یا مگر دولت و قوه مجریه جز برای پیگیری آبادانی ایران مسوولیت بر عهده گرفته است؟ پس چرا به جز نمایندگان دو قوه قضا و مقننه، نمود و بروزی از قوه مجریه در سیرجان دیده نمی‌شود گویی که انگار نیست؟

سال‌ها از وجود مشکلات متعدد در جاده‌های نجف‌شهر، خواجه‌شهر و فرودگاه و انتقادهای مداوم همشهریان، به نظر می‌رسد مسوولان هیچ‌گونه راهکاری ندارند، چنان‌که در جلسه شورای اداری شهرستان از این مسیرها به عنوان ”بی‌صاحب“ یاد شده و می‌گویند کسی عهده‌دار ترمیم آن‌ها نمی‌شود. اداراتی مثل میراث فرهنگی و ارشاد و آموزش و پرورش در عمل تعطیل اند و کمترین برون ریز سودمندی را دارند درحالی‌که توسعه‌ی سیرجان برای متوازن شدن نیاز به فعالیت پررنگ فرهنگی و زیرساختی در این حوزه دارد.